

Garabonciás

A Pécsi Református Kollégium Általános Iskolájának lapja 2013. december

Tanévkezdés új iskolaépületben

Mindenki öröme az idei tanévet az ötödikesek és a hetedikesek az új iskolaépületünkben kezdhették, valamint a megújult ebédlőt is birtokba vehették.

Íme, néhány fotó az ünnepélyes épületavatásról:

Azóta már belaktuk az új szárnyat, néhány tanulói vélemény:

„Korszerű, kényelmes. Jó, hogy nem kell a „Bérleményig” gyalogni, az udvaron együtt lehet az egész felső tagozat.

Jó az automatikus redőny,

Jó, hogy közel van az étkező,

Kártyás az ebédlő,

Minden közel van,

Jó a termünk, világos, tágas,

Mindennek van helye, jól el tudjuk pakolni a szekrényekben a dolgainkat.....”

Igazgatónkat Bartisné Gagyí Ágneszt kérdeztük arról, hogy mi is a története az új iskolaépület létrejöttének.

- Mennyibe került az új épület?

- Nekem nagyon kevés feladatom volt a szervezésben, én csak az élvezője vagyok az új épületünknek. Azt tudom, hogy a pályázaton nyert összeg 300.000.000. forint volt, és ehhez még az iskolának is nagyon sokat kellett hozzátennie. A régi szárny felújítása, és a pincehelység mind az iskolának a saját pénzéből került megvalósításra.

- Miről szólt a pályázat? - A pályázat témája, az internátusra vonatkozott, tehát a gimnáziumnak a kollégiumára. Tudjátok, az Ormánságban vannak tagintézményeink és ezeknek a tagintézményeknek sok olyan hátrányos helyzetű tanulója van, akiknek nagyon fontos lenne az, hogy jó körülmények között tanulhassanak, olyan kulturális programokon vegyenek részt, amelyeket a kis falvakban nem tudnak megszervezni. Azt gondoljuk, hogy a továbbtanulásukhoz, érvényesülésükhöz nagyon fontos az, hogy, hogy megfelelő iskolába menjenek. Ezeknek a gyerekeknek, akik a mi tagintézményeinkbe járnak, elsőbbségük van arra, hogy bekerüljenek a gimnáziumunkba, tehát így a kollégiumba is, erre kapta az iskola a lehetőséget

- Miért volt szükség a kártyás ebédeltetésre?

- Azért mert ez, hosszú távon megkönnyíti egyrészt az elszámolást, másrészt az ebédelők nyilvántartását. A konyhas nénik látják azt, hogy azon a napon hányan ebédeltek már, mert ez a kártyás rendszer számon tartja azt, hogy a megfőzött adagokból hány ember evett már, hánynak van még hátra az étkezése. Így ki tudják számolni, hogy nyugodtan adhatnak-e repetát, vagy kicsit szorítsák össze a dolgot, hogy mindenkinek jusson. Tehát ők maguk sokkal jobban tudják adagolni az ételt. A másik része pedig, hogy meg akartuk könnyíteni, a szülők dolgát azzal, hogy gyorsabban és könnyebben tudják befizetni az internetről a

térítési díjat, így nem kell várakozniuk, sorban állniuk, azonnal feltöltődik a kártya a befizetett összeggel. Sokkal jobban számon tudják tartani azt, hogyha a szülők bejelentik, hogy betegek vagytok, hogy kinek mennyi az, ami visszajár az előző hónapi maradvékból. Tehát ez egy precíz, pontos rendszer, hogyha jól működtetik. Már évek óta gondoltunk rá, hogy ezt így megvalósítjuk, minden megújult a konyhában, akkor most ezt is bevezettük.

- Ági néninek mi tetszik a legjobban, az új épületben? - Hát elsősorban az, hogy mi kaptunk benne 4 gyönyörű szép tantermet, sőt még egy fejlesztőtermet is. Nagyon tetszik az, hogy ezzel együtt fel tudtuk újítani a konyhát is, mert én tudtam azt, hogy nagyon szűkösön vannak a konyhas nénik is, de mi magunk is szűkösön voltunk az étkezőben. Talán emlékeztek arra, hogy egy konténer állt ott az ebédlőnek a végében, hát az nem volt szép, az egy ideiglenes megoldás volt, ezen mindenképpen azt gondoltam, hogy kellene változtatni. Nagyon jónak tartom azt, hogy szép helyeket alakítottak ki az internátusban élőknek, és most egy picit több szoba van, mint amennyire feltétlenül szükségük van. Én abban reménykedem, hogy tudunk olyan bevételre szert tenni, ami jobb helyzetbe hozza az iskolát, mert hogyha egyetemisták idejönnek a kollégiumba lakni, mint ahogy már ketten vannak is, akkor ők fizetik ennek a bérét. Azon kívül nagyon tetszik az, hogy nagyon komoly biztonsági rendszer van benne. Tehát pl. van olyan tűzjelző rendszer, ami nagyon véd benneteket, szép világos tantermek vannak, olyan árnyékoló rendszerrel, ami pont arra van beállítva, hogy ideális legyen a fény, én nagyon örülök ezeknek a dolgoknak

Visegrády Richárd, Barlai Vince 5. b.

Tanárok a porondon

A számítástechnika terem a konténerből visszaköltözött méltó helyére, a felújított épületszárnyba. Ennek apropóján szólítottuk meg Tamás bácsit.

- Mikor kezdte el pedagógusi pályáját?- 1990-ben kezdtem el dolgozni tanárként, ami idestova most már 23 évnek felel meg. Informatikát, fizikát és matematikát tanítottam. Jelen pillanatban két iskolában közel 500 gyereket oktatok. Leginkább az informatikát szeretem tanítani és ezzel foglalkozom legtöbbet szabadidőmben is. Kedvenc programom a Google Drive, ami egy nagyon érdekes feladatszerkesztő program. Ajánlom minden diáknak, nézze meg, és annak segítségével akár 15 GB-os tárhelyre is szert tehet, ahova különböző adatokat menthet el. **- Mivel bátorítaná a rosszul tanuló gyerekeket?**- Rosszul tanuló diákoknak azt üzenem kitartás, ne adják fel, akármilyen tantárgyból rossz jegyet kapnak. Biztosan van lehetőség javítani, keresse meg a módját, hogy kijavítsa a rossz jegyét. **- Milyen eredményeket ért el?**-Diákjaimmal minden évben az Árpád-kupán veszünk részt, amely Pécs város egyik legismertebb informatika versenye. 10-12 iskola versenyez egymással. Idestova 7 éve viszek diákokat erre a versenyre, s mindig dobogós helyezést

Példaképelem: Jedlik Ányos, ő bencés tanár volt, aki megmutatta a diákoknak azt, hogy

hogyan lehet a semmiből is csodálatos újszerű dolgokat alkotni. **- Miért ajánlja a gyerekeknek az informatikát?**- Diákjaimnak az oktatási portálokat ajánlom. (Ilyen például a gyakorolj.hu, vagy a tudásbázis, ami a Sulinet oldalán található. Szeretem az új technikai eszközöket, ezen belül is a mobileszközöket: tableteket, a mobiltelefonokat, és egyre inkább azt veszem észre, hogy ezek óriási fejlődésen mentek keresztül. Már egy kicsi számítógépnek tekinthetjük az okos telefonokat. Az informatika egy csodálatos dolog és remélem, mindenki megtalálja benne a szépséget. **- Mit csinál szabadidejében?**- Szeretek kerékpározni, fiaimmal sokat ping-pongozom, és ha van rá módom, akkor havonta egyszer lemegyek az uszodába.

Visegrády Richárd, Barlai Vince

Közmondások az új évezredből:

- A szomszéd gépe mindig gyorsabb.
- Szövegszerkesztőből nem lesz vírusölő.
- Ki mint installál, úgy szörfözik.
- Floppyról bootolt (azelőtt: bal lábbal kelt fel).
- Amilyen a login, olyan a bejelentkező képernyő.
- Mutasd a háttérképed, megmondom, ki vagy!
- Bízzál Istenben, és mentsél rendszeresen!
- Sok könyvtár közt elvész a file.
- Közös számítógépnek tele van a gyökérkönyvtára.
- Ép hardverben ép szoftver.
- Jobb ma egy notebook, mint holnap egy szerver.

Tanárok a porondon

Beszélgetés Maricsné Bányai Edittel.

- Miért pont az irodalom tantárgyat tanítja?

- Az irodalom azért jó, mert olvasás közben sokféle világba pillanthatunk be, olyan, mintha többféle életet élhetnénk meg. Amikor olvasunk, az olyan, mintha egy saját filmet forgatnánk, vagy egy saját festményt festenénk. Azt szeretném, ha ezt az élményt a gyerekek is átélnék.

- Mikor kezdte el pedagógusi pályáját?

- Ó, ha én azt most elárulom, kitaláljátok hány éves vagyok. 1983-ban kezdtem el tanítani.

- Mivel bátorítaná a rosszul tanuló gyerekeket?

- Az a fontos, hogy a gyerekek mennyire élnek a talentumaikkal. Kinek miből jutott több, azon a téren többet várunk tőle. A legfontosabb az, hogy örömmel tudjunk minden nap hozzálátni a feladatainkhoz, és lássuk, hogy az elvégzett munka, még ha nehézséggel jár is, épít bennünket.

- Milyen eredményeket ért el?

- A legnagyobb eredményemnek azt tartom, ha régi tanítványokkal találkozom az utcán vagy bárhol másutt, akkor örömmel odajönnek hozzám. És kedvesen elbeszélgetnek velem még évek múltán is.

-A nyelvtanon belül mit szeret tanítani? Miért ajánlja a nyelvtant a gyerekeknek?

- Mindent, az egész nyelvtant szeretem, mert a mi nagy szerencsénk a magyar nyelv nagyon logikus, gazdag, és szerintem könnyen is tanulható. Fontosnak tartom, hogy minden gyerek örömmel tanulja, mert magyar emberek vagyunk és illik magyarul helyesen beszélnünk, írniunk, gondolkodniunk. A nyelvtanhoz tartozik az is, hogyan szólsz a másik emberhez, hogyan közlöd gondolataidat, milyen

Magyarórán a tanító néni Józsikát korholja:

- Józsika, a kutyádról írt fogalmazásod szó szerint ugyanaz, mint a testvéredé.
- Igen, tanító néni, mert a kutya is ugyanaz.

stílusban beszélsz vele. Egész életünk során fontos, hogy megfelelően tudjunk közeledni társainkhoz.

- Van-e példaképe?

- Több is van, de pedagógus példaképem az általános iskolai osztályfőnököm. Az a bácsi már meghalt. Annak idején rajzot tanított nekünk. Ő olyan pedagógus volt, aki szinte utánozhatatlan. Sokat törődött velünk az iskolában, és azon kívül is. Szakkört tartott, kirándulásokat, biciklitúrákat, közös szalonnasütéseket, néprajzi gyűjtőmunkát szervezett nekünk, sokat énekelünk, játszottunk együtt, nagyon összekovácsolta az osztályközösséget. Mindig szigorú volt, de szívét-lelkét adta a munkájába.

- Szereti a munkáját?

- Igen, nagyon szeretem, örülök, hogy gyerekekkel foglalkozhatom, bár nem mindig könnyű lépést tartani a mai gyerekek felgyorsult tempójával.

- Hogyan került ebbe az iskolába?

- Először is ezt az iskolát én már régóta ismerem, mert két gyerekeim is járt ide, ezért ismerősként jöttem ide. Amikor bekerültem sok pedagógust ismertem, de még a gyerekek és szülők között is vannak ismerősök. Egyébként hallottam, hogy keresnek egy magyartanárt, és jelentkeztem.

- Melyik a kedvenc könyve, írója?

- Nem tudok egyet mondani, mert több van. Az, hogy mikor mit szeretek olvasni, függ a hangulatomtól is. de vannak olyanok, amilyenek tényleg kedvencek, ezeket bármikor elő tudom venni. Ilyenek például Gerald Durrell könyvei, melyeket már ajánlottam a 7. osztályosoknak is, ezek mindig jókedvre derítenek.

Barlai Vince és Visegrády Richárd

Magyarórán a tanár néni a ragozást és az igeidőket tanítja:

- Én fádom, te fázol, ő fázik. Mondd csak Istvánka, milyen időben van ez az ige?
- Hát hideg időben!

A november végi hűvös szelek felidézték az Erzsébet-tábor hangulatát

...
nosztalgiazz
Schmidt
Kamillával!

Vers

*Erzsébet tábor
Nagyon élveztük
Sokat neveltünk.
Volt tábor olimpia
győztünk a fociban.
Discoztunk és
lubickoltunk
utolsó nap
elrobogtunk.
Jövőre is jó lenne
ha mindenki
eljönne.
(Írta: Rónaky
Fanni)*

Borúra derű

Szerettem volna írni egy fogalmazást arról, hogy milyen élményekben volt részem az idei Erzsébet-táborban. Számtalanszor ültem neki, kezdtem el újra és újra, írtam át, töröltem ki a sorokat, de sehogy sem sikerült olyanra, mint amilyet elképzeltem. Végül arra jutottam, hogy nem kell tökéletesnek lennie ahhoz, hogy jó legyen. Pont, mint az a hetünk, amit a táborban töltöttünk el, és ami ennél jobban nem is telhetett volna.

Egy inkább a hűvös szél, mintsem a napsugarak kellemes kora reggeli cirógatására ébredt, és ettől, no meg a nyárra való tekintettel kimondottan korai kelés miatt kissé nyugós csapat álldogál Pécssett, a parkolóban. Autók állnak be, majd miután a szülők kellően elbúcsúzkodtak gyermeküktől, százszor a lelkére kötötték, hogy öltözzön fel, ha hideg van, mindennap hívja fel, egyen rendesen és érezze jól magát, a bőröndöt felteszik a buszra, és a gyerekek teljesen haszontalan és eredménytelen tiltakozásuk figyelmen kívül hagyásával hatalmas, hangosan cuppanó puszikat adnak nekik. Beszállnak az autóba és elhajtanak. Lassan egy órája ez megy, s mivel ez idő alatt jelentős mennyiségű négykerekű érkezett majd távozott, a résztvevők száma is rohamosan nő. A tömeg egyre izgatottabb és éberebb, ahogy egyre- másra tűnnek fel a számukra kedves arcok. Megindul a kergetőzés, hangoskodás, kezdenek belemelegedni a történetmesélésbe, kipirulnak, a bátrabbak és kevésbé fázósak még a pulóvert is ledobják magukról, ám mindezek ellenére még mindig elég hideg van, így határozott felszólításra mindenki visszahúzza a felsőjét. Negyed óra és indulunk a vonatra. Elkezdik a népszámlálást, katonás rendben várjuk a végét, senki nem szeretné megismételni. Egy körülbelül húszfős társaság indul el a főpályaudvar felé, akiket követ egy újabb, majd a miénk is sorra kerül. Szépen párosával, amit több-kevesebb sikerrel tartunk is, kelünk át a vonatokhoz.

Az alsóbb évesek szállnak fel előbb, így mi a sor legvégére kerülünk. Amíg nem érkezem meg az első vagonba, fel sem fogom, hogy mennyien is jöttünk ebben az évben. Száznegyven gyerek meg a kísérők, azaz több mint négy kocsit kell végig járnunk, mire egy ötödik üresben találnak helyet nekünk is. Elfoglaljuk a helyeket, mindenki létrehozza a saját kis vackát az ülése kényelmében. Az utolsó késve érkező is betoppan, és a kerekek zakatolva neki kezdenek útjuknak. Szépen lassan, az egyre fokozódó izgatottság miatt talán még túl lassan is közeledünk célunk felé. De ezzel nincs semmi baj, hisz' fő az óvatosság, ugyebár. Sajnos az ég nem tisztul ki, de hát nem tudunk vele mit tenni, az időjárás befolyásolásának képességét még egyikünk sem fejlesztette ki, és ez alkalommal még az ima sem segített. A tanárok jelzésére az egész kompánia elkezd a készülődést a leszálláshoz, s meglepően gyorsan készen is vagyunk, így az útból visszamaradó tíz percet állva várjuk meg, mert már senki sem tud ülve maradni. Az állomáson szabályosan kirobbanunk a vonatból, az arcunkba fújó szél a legutolsó dolgok egyike, amit észreveszünk, mindenki a mámoros érzéssel van feltöltve, hogy végre megérkeztünk! ☺ A vasútállomástól a kapuig tartó úton csak elvétve hangzik el egy-egy ott vagyunk-e már kérdés, vagy vetődik fel a stoppolás lehetősége, ám abban a percben, ahogy átléptük a bűvös határvonalat és körbenéztünk, teljességgel le voltunk nyugózva. A legtöbb szempárt valószínűleg az új kerékpárok tömött sora vonzotta, de voltak, akiket a már táborozók az újakat pásztázó tekintete fogta meg. A tábor maga alig változott, ugyanazok a jellegzetes vonásai fogadták az érkezőket, kicsit még színesebbé téve egy új játszótérrel és csillogó biciklikkel, de valahogy mégis képes volt újra magával ragadni a belépőket a hatalmasságával és hangulatával. Apró adminisztrációs ügyek elintézése után nekiindultunk, hogy birtokba vegyük a számunkra kijelölt faházakat. Ha eddig valakinek eszébe is jutott reménykedni abban, hogy idén esetleg, netalántán, valahogy van esély arra, hogy közelebb legyünk az ebédlőhöz, az első ötpercnyi gyaloglás után lemondhatott róla. Így legalább megvolt az étkezések utáni mozgás, ami elengedhetetlen az egészségünkhöz, és ha nem is kívántuk az ételt, majd fogjuk, ha odaértünk. Vagy legalábbis ezzel próbálták meg tanáraink biztatni és indulásra készíteni az éhes, avagy jóllakott csapatot. Mellesleg egy zokszavunk nem lehetett a főztöt illetően, minden kívánságunknak megfelelt: finom is volt, édesség is volt, elég is volt.

Folytatás:

Vagy legalábbis ezzel próbálták meg tanáraink biztatni és indulásra készíteni az éhes, avagy jóllakott csapatot. Mellesleg egy zokszavunk nem lehetett a főztöt illetően, minden kívánságunknak megfelelt: finom is volt, édesség is volt, elég is volt.

S mivel ha nem kell a korgó hasunkkal foglalkozni, akkor már csak azt kell kitalálni, hogy mihez kezdjünk a szabadidőnkben magunkkal. Ezen sem kellett sokat törnünk a fejünk, hiszen megszámlálhatatlan program várt minket nap, mint nap. Ahogy az is mindennaposá vált, hogy óránként akár tízszer is elhangozzon a megünn-e végre fürdeni, annak ellenére, hogy egyetlen fokkal sem hagyta el a hőmérő higanyszála a tíz fokot. Sokak bánatára az idő nem szándékozott fürdéshez „öltözni”, de ez a bátrabbakat nem tántorította el attól a határozott szándékuktól, hogy ők bizony mártóznak egyet. Az ígéretüket be is tartották, és mindenki jóindulatúan tekintett el attól az elhanyagolható információtól, hogy mindez csupán bő három percig tartott. Sajnos erre a napra azonban majd' egy kerek hetet vártak, ugyanis csütörtök volt az első olyan nap, mikor nem kellett attól tartani, hogy elázunk vagy elfúj a szél.

Balszerencsémre olyan helyzetbe kerültem, amit a legtöbb fiatal megpróbál mindenféle módon megelőzni, azonban ez nem mindig sikerül. Történt ugyanis, hogy elhagytam a telefonomat. Nem sok reményt fűztem a megtalálásához, de még aznap napnyugta előtt értesítettek, hogy a becsületes megtaláló visszahozta nekem. Még egy piros pont a tábornak, hogy ilyen kedves emberek járnak ide! ;) Egy ilyen örömteli hír után pedig az ember szívesen vesz részt a meghirdetett focibajnokságon, ahol aranylábú csapatainkkal sikerült idén is elhozunk az első helyezésekért járó díjakat. A meccsek alatt többször is adódtak feszült pillanatok, amikor a legtöbb segítséget a lelkes szurkolótáborunk adta szünni nem akaró biztatásával: A pécsiek mi vagyunk,

A REFI az otthonunk.

Mivelünk az Istenünk (GÓÓÓÓL!!!!)

Ki lenne hát ellenünk?

Napozás, móka, kacagás,

Szép az élet, kispajtság!

Összetartás REFIsek!

Szinte hihetetlen módon az extrém fürdőzés és a késő esti hidegben zajló bátorság-próba ellenére, ahova volt, aki kabátban és takaróval indult el, alig néhányak betegedtek meg. Ehhez valószínűleg az is hozzájárult, hogy voltak az átlagosnál melegebb napok is, valamint a folytonos sportolás, ami lehetett egyéni, vagy akár a tábor olimpia is (ahol persze jó sok érmet nyertünk!), no meg a réteges öltözködés, ami úgyszint fontos, így mindig melegen tartottuk magunkat.

Idei újdonság volt többek között a Fonyód-kvíz, aminek köszönhetően a városlakók láthatták, ahogy gyerekek csoportjai egymás után szaladnak el a móló végére, majd lassan, nagyokat lépve és hangosan számolva jönnek visszafelé, tanulmányozzák a szobrokat, és számolják a kiégett égőket; legalábbis kívülről így nézhettünk ki. Valójában azonban fontos tudományos tényeket állapítottunk meg a hely méreteit és kinézetét illetően, hogy aztán azokat papírra vetve megörökítsük.

Hogy megtegye a Fonyód-Fonyódliget közti távot, a legjobb mód az, ha ViliVonattal, a helyi kisvonattal mész. Mi is ezt gondoltuk, de elindulásunk után néhány perccel, mikor a legtöbben már nem győzték keresni a vonat balra dőlésének okát, vettük észre, hogy defektet kaptunk alig egy kilométernyire a szállásunktól. Ennek következtében pedig nem maradt más választásunk, mint átsétálni a kívánt helyre. Ha pedig már éppen úgyis pont arra jártunk, kipróbáltuk a hajótúrát, ami alatt megcsodálhattuk a Balaton szépségét, megcsákláztuk a szuveníreket áruló boltokat, és nem hagytuk, hogy az erős szél lefújjon minket a mólóról. De szerencsére a természeti körülmények nem befolyásolták a kedvünket, és egy újabb élménnyel gazdagodtunk a tábor által.

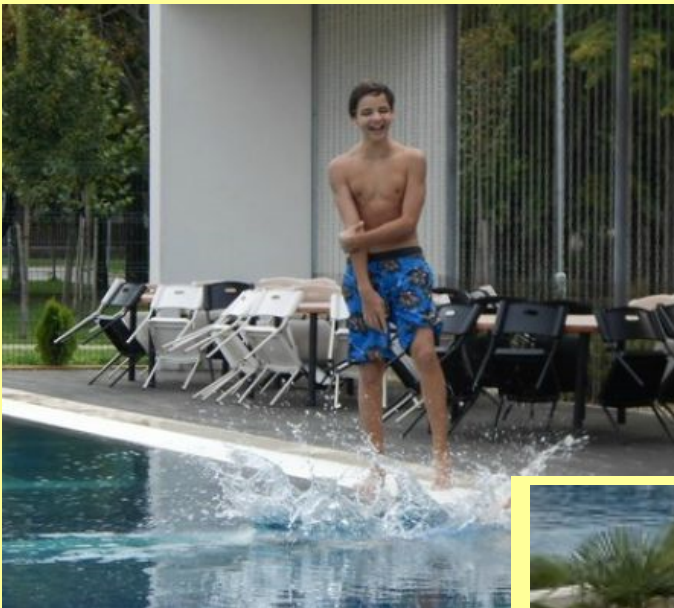
Egy ilyen hét után nyugodt szívvel kijelenthettem, hogy akármi is jön a nyáron ezután, az már csak hab lesz a tortán. És igazam is lett. Ezek a táborok mindannyiunk életében felejthetetlenek maradnak! Ami pedig a jövő nyarat illeti, kíváncsian várom, hogy a tavalyi év tikkasztó hősége és az idei év fagyos borúja után jövőre minek nézünk elébe. De talán mindez csak mellékes dolog, hiszen egy ilyen jó társaságban mindegy is, hogy milyen az idő. Már várjuk, hogy újból jelentkezhessünk! Köszönjük szépen a szervezőknek!

Nyárbúcsúztató fürdés Siklóson

Vége van a nyárnak, és sokakkal együtt már én is nagyon vártam, hogy együtt lehessenek az osztálytársaimmal. Megtudjam, kivel mi történt a nyáron, ki merre járt, mit látott. És persze az is fontos, hogy én is elmesélhessem a nyári

élményeimet. Az hogy vártuk az iskolát nem azt jelenti, hogy ne siratnánk az elmúló vakációt. Iskolánk diákönkormányzata - hogy a búcsút egy kicsit könnyebbé tegye - szeptember második hétvégéjére nyárbúcsúztató fürdőzést szervezett a siklósi strandra. Az időjárás nem volt túl kegyes hozzánk – egy kicsit hűvös volt, egy kicsit fűjt a szél. Igaz, a nyarat búcsúztattuk, az időjárás is pontosan ezt tette – őszire fordult. Szombaton reggel egy osztálynyi gyermek gyülekezett a buszállomáson. Felöltözve, de vidám hangulatban vágunk neki az útnak. A nap vidáman,

sok mókával és kacagással telt. Egész nap a vízben voltunk, lubickoltunk, úsztunk, csúszdáztunk. A hűvös idő miatt a kinti nagy medence csak a miénk volt. Ugráltunk a medencébe egyenként és csoportosan. Volt, aki fejest, volt, aki csak akart fejest... (a has beültünk a jakuzziba és ott melegedtünk a vízsugarakkal masszíroztatva magunkat, mint az „öregek”.

Remek napot töltöttünk együtt. Este mindegyikünk fáradtan, kimerülve és amin nagyon csodálkozom: némelyek leégve érkeztünk haza. Juli néni és Andi néni megígérte, hogy májusban elvisznek minket egy nyárindító fürdőzésre. Bárcsak már ott tartanánk...

Komplex nap képekben

Komplex napi fotópályázat nyertesei

1

Szilágyi Vajk

2

Csík Dorka

Október 6.-i ünnepség

Mivel tavaly az aradi négy napos kirándulásunk során már sok mindent megtanultunk a 13 hős tábornokról, ezért szívesen és lelkesen kezdtünk készülni a műsorra. Felelevenítettük a sok ismeretet, gondolatban újra végigjártuk azokat a történelmi helyszíneket, ahol megfordultunk az elmúlt tanévben. És persze az együtt töltött napok élményei is eszünkbe jutottak, jó volt felidézni az emlékezetes pillanatokat.

Zsuzsa néni kiosztotta a szerepeket, én Vécsey Károly lettem, az utolsó vértanú. Sokat készülődtünk, próbáltunk a műsorra. Aztán október 4. – én végre eljött a nagy nap. Az 1. óra előtt minden 8.-os a sportcsarnokban volt, és izgatottan vártuk az előadás kezdetét. Az egész általános iskola ott volt, hogy megnézzen minket, 8 órakor végre elkezdődött a műsor. Bevonultam a vértanútársaimmal együtt. Ezután naplórészletek felolvasása következett, utána jöttünk mi, vértanúk. Kicsit izgultam, de végül mindenki rendben elmondta a szövegét. A zenés betétdal után egy szép verssel zártuk le az előadást. Együtt elénekeltük a Himnuszt, ez zárta le az előadást. A taps bizonyította, hogy a közönségnek tetszett az előadásunk, mi pedig meghatottan álltunk a színpadon.

Büki Dániel 8. a.

„Állati” élményeim a Pécsi Állatkertben című pályázat nyertes műveit olvashatjátok.

Séta az állatkertben

Egy napsütéses délután,
Mecsekre tartott a sétám.
Állatkerti pénztár előtt
Jegyért álltak már a szülők.

Bemelve az állatkertbe
Hol lehet a jegesmedve?
Kérdeztem a gondozókat,
Mondták keresnek nyomoka

Közben róka-farkas boxban
Rám mordult a csorda
nyomban.

Fújva járkált az oroszlán
ketrecébe körbe,

Ordított, mindjárt bekaplak te
szemtelen kölyke!

Tovább gyorsan elszaladtam,
S kedves nyomokra akadtam
Gyermeüket majommamák,
Szőrüket borzolva bolházták.

Tigris, teve, rackajuhok
Délben gyorsan hazafutok.
Leülök, és verset írok,
Remélem, rá jelest kapok!

Fischer Tamara 6.a

Az oroszlán

Az állatkert nagyon jó
Minden gyereknek való.
Van ott róka, víziló, papagáj
De a legjobb az egészben az
oroszlán.

Jár, kel, eszik, alszik
S állandóan haragszik.
Ha felkel a nap, s felébred,
Daliásan jár a ketrecében.

Asszonykája ott áll,
Együtt morognak már.
Hangjuk elszáll messzire,
S minden állat megijed.

Járókelők néznek nagyon,
Ki ez a „morgó majom”?
Odamennek, meglátják:
Nem majom ez, oroszlán.

Csík Dorka 7.b

Pályázaton kívül érkezett:

Rege a csodaszarvasról - a szarvas szemszögéből

Midőn bandukoltam az erdőben,
megláttam, hogy

Én drága testvérem vérben
fekszik ottan.

Mikor engem észrevettek,
hatalmas futásba kezdtem

Százegy, nem, kétszáz harcos
vadászott rám,

Vettem, szedtem pár fűszálat ám.

Utána szaladtam is tovább,

S miközben bundámat
mentettem,

Észrevettem, hogy agancsom
elvesztettem.

S mire visszafordultam volna
agancsomért,

Már jött a véres nyíl...

Rege a csodaszarvasról - a vadász szemszögéből

S midőn levadásztuk a
szarvashímet,

Megláttuk a szarvasgímet.

Hunor s Magor kiszemelt minket,

Hogy vadásszuk le a gímet.

Mikor valaki a harcosok közül

Ráeresztett íjat az ujjai közül,

Agancsot talált zsákmányból,

Mikor utolsó íjamat töttem.

Elejtettem gímem,

Mikor megdicsérték társaim,

Magor így mondá: hol vagyunk,
harcosaim,

Hunor mondá: itthon vagyunk,
honfitársaim!

Csanád csatája

Egyszer egy nap

István szólván,

Harcba indulánk

Ajtony vezér ellen.

Imhol csatát veszítettünk,

Társaink megsirattuk,

Menekültünk volna,

De lábaink beleragadtak a sárba.

S midőn elmenekültünk,

Hegyekben sátrat vertünk.

Mire tervünket kiterveltük

Álom támadt bennünk.

Végre új csatát kezdünk,

S mi nyerünk.

Ajtony feje vérben fekszik,

Teste már nem lélegzik.

Kivágtam belőle nyelvét,

Másik harcos elvette fejét.

Dicsőséggel térünk haza,

Én lettem a hon fia.

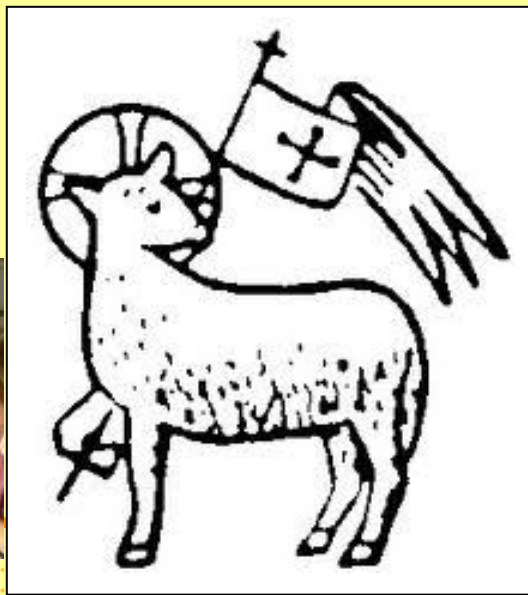
Bárdos Máté 6.a

SZERETETHÍD

...egy nap az iskoláért

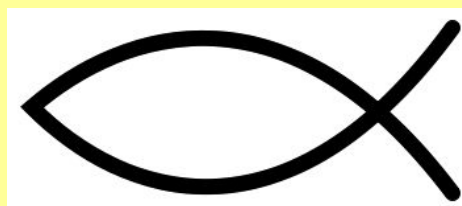

Az októberi csendes napról Mónika néni gondolatait olvashatjátok:

Miért tartunk minden évben reformációi csendes napot? Erre a kérdésre nagyon egyszerű és magától értetődő a válasz: Azért, mert református iskolába járunk és iskolánk fenntartója a Baranyai Református Egyházmegye. Úgy gondolom, hogy „csak” ezért nem lenne érdemes. Mint ahogy az is baj lenne, ha csak emiatt szerepelne az iskola nevében, hogy „református”. Akkor miért is emlékezünk meg a reformációról? Azért, mert fontos, hogy megismerjük azt az Istent és azt a közösséget, akihez tartozunk. Alsóban az egyház Urát, Jézus Krisztust igyekszünk minél jobban megismerni a keresztyén jelképek, bibliai történetek segítségével. Felső tagozatban már a földi egyházzal is egyre több szót ejtünk. Elhangzik Luther és Kálvin neve, beszélünk a Biblia keletkezéséről és arról, hogy naponta vegyük kézbe, tanulmányozzuk a református címet, érdekes mondatokat tanulunk, mint például: Soli Deo Glória! (Ha elfelejtetted, nézz utána, hogy mit jelent!)

Miért kell ezeket megjegyeznünk? Mindenki szívesen nézegeti a régi családi fényképalbumokat, kíváncsian hallgatjuk az érdekes történeteket a megkopott képek szereplőiről, mert érdekel bennünket, hogy honnan jöttünk, kik jártak előttünk, kihez hasonlítunk a családtagjaink közül. Mert Ők is MI vagyunk, közünk van hozzájuk. Ugyanilyen fontos, hogy megismerjük azokat az elődeinket is, akik régen jártak azon az úton, amin most mi. Isten útján. Velük együtt vagyunk Isten népe. Fontos tudni azt, hogy Kálvin János nem magyarként (francia születésű), nem Magyarországon szolgálta Istent, hanem Genfben (Svájc) szerette volna „Isten városává” tenni az Ige erejével. Ezt hűséggel, bátorsággal, kitartó, kemény munkával, sok-sok imádsággal tette. Mi is csak így érhetjük el azt, hogy „Isten iskolája” legyünk. Ezért imádkozzunk közösen, rendszeresen „és a többi mind megadatik”!

Csonka Mónika
hittanoktató

Bölcsföldi András
Adventi be(fele)fordulás

Befelé-fordulás. Jól tudjuk, mit jelent ez. A jó irányba fordulni. Maga a megtérés is ilyen kis változás csak: elfordulni a rossztól és a jó felé fordulni... Elfordulni életem kiszabott és általam jónak tartott irányától, odafordulni Istenhez és azt követni, amit ő mond. Csak egy nagyon kis halvány különbség érezhető a két irány között. Vannak olyan merev (tekintetű) emberek, akik nagyon magabiztosan tudnak haladni előre, oda is érnek pontosan, ahova igyekeznek, de közben nem vesznek észre senkit maguk körül. Pedig az advent ilyesmit jelent: hogy odafordulok másokhoz, észreveszem/felfedezem/orvosolom a másik baját. ...

Adventben igyekszem egy dologra koncentrálni. Az elején keresni/kutatni/rátalálni egyetlen szóra, kifejezésre, fogalomra, ami meghatározza az ünnepre való készülést. És akkor mindent abból a szempontból vizsgálom meg, azon a szűrőn eresztek át, az határoz meg.

Idén ez a szó, amit gyakran hosszan bezárt üzletek újranyíló ajtaján is látni, a MEGNYÍLT. Mert számomra a karácsony lényege, hogy megnyílt az ég. És minden azon múlik, hogy észreveszem-e az adventben ezt a vékony rést, akarok-e bepillantani a mennybe, Isten csodálatos világa mennyire tárulkozik fel számomra?

Látom-e a megnyílt eget?
Látod-e a megnyílt eget?

Mert az ÜNNEP mégiscsak a szív megnyílásáról szól. Amikor megnyitom magam másoknak. *Nyílj meg, szívem, lásd meg jobban, ki fekszik ott a jászolban.* Csak úgy lesz igazi ünneped, ha észreveszed: Isten megnyitotta a szívét. Csak azért tudom én is, másképpen nem lennék rá képes. Annyira kitárta, hogy saját Fia esett ki onnan. S akkor lesz igazi ünneped, ha te magad is kitárod magad neki. Ha felé fordulsz. Ha nem csak várod/elvárod/kivárod, hogy téged szeressenek, hanem te kezdesz el szeretni, nem várva semmi másra.

Újra megnyílt az advent!

A karácsonyi vásár

A karácsonyi vásárt már mindenki izgatottan várta. Az osztályokban már régóta készülődtek a szülők és a gyerekek egyaránt.

Végre eljött a várva várt pénteki nap. Délután öt óra után kezdetét vette a vásár. A mazsorettes lányok nyitották meg táncukkal a rendezvényt, majd a második osztályosok karácsonyi versekkel köszöntötték a résztvevőket. A kézzel készített ajándékok már ott sorakoztak az osztályok asztalain. A vásáron többek között ékszereket, díszeket és süteményeket is lehetett vásárolni. A rendezvény nemcsak ajándékvásárlásra volt jó, hanem arra is, hogy találkozhattunk barátainkkal, tanárainkkal, ismerőseinkkel, akikkel beszélgethettünk.

Reméljük, hogy jövőre is itt lehetünk ezen a csodálatos délutánon!

Juhász Anetta és Somogyvári Hanna
5.a osztály

Az 5. a mondta el miért is jó a karácsonyi vásár:

Ötletes dolgokat lehet venni.

Rég látott emberekkel lehet találkozni.

Ilyenkor a tanárok is boldogabbak, lehet velük beszélgetni a világ dolgairól is.

Együtt lehet a család.

A készülődés is jó, mert kézműveskedünk, együtt lehetünk, jól elbeszélgetünk.

Jó a hangulat, finomak az ételek, italok, jókat lehet beszélgetni.

Összefog az egész osztály.

Megvehetem a szüleimnek az ajándékot, sok kézműves dologból lehet választani.

Tetszik a műsor, hangulatos.

Segíthetek eladni, amit az osztállyal, készítünk.

Az osztály és a szülők is együtt lehetnek.

Minden osztály hasznos és kézzel készített ajándékot árul, és éppen ezért nagyon értékes.

Szép, díszes a sportcsarnok.

Kíváncsian járom végig a standokat, hogy mások mivel készültek.

Mikulás parti- Juli néni képes beszámolója

A Diákönkormányzat Miklós-napi „batyus” Mikuláspartit szervezett. A cél a nevetés, szórakozás, játék volt.

A diákpresbiterek nagy erővel készültek erre az alkalomra. Volt, aki a zenét hozta, volt, aki játékoskönyvet, mások az ebédlő feldíszítésében segítettek. Ezúton is köszönjük Nekik!

Délután háromkor aztán birtokba vehettük az ebédlőt. Közös (megy a csomag, vándorútra, egyik kézből a másikba...) játékkal indult a délután. Öröm volt nézni a sok mikulássapkás fejet.

Majd csapatokba verődve az „Egy perc és nyersz”! tévés vetélkedő mintájára feladatokat kellett megoldani.

Vagy egy másik feladatban egy csodaszép formás galacsint spárgán lógatott üveggel terelgetni...

Ping-pong labdát a tálba?
Úgy, hogy előtte még
pattannia is kell? És nem
arra megy, amerre célzom?
Lehetetlen!

„Eszter, nem engem kell
eltalálni, hanem a
táálaat!”

Hajrá „Kétszemélyes
hadsereg”! Kártyavárépítés...
ez is időre

Milyen háziasszony
leszek? Tübefűzés,
gombvarrás időre...
Fog az menni, Péter!

Az eredményhirdetés után közös tánccal, (amire sajnos kevés idő jutott... ☹), majd
rendrakással fejeződött be a parti... Reméljük, még lesz hasonló rendezvény ebben a tanévben!

Sport

2013 sporteredményei:

Labdarúgás: Bozsik Intézményi Focitorna I. forduló

- I. kcs. I. helyezés 1-2 oszt.
- II. kcs. I. helyezés 3-4 oszt.
- III. Kcs I. helyezés 5-6 oszt.

Kosárlabda: U11 Kenguru Országos Kosárlabda Bajnokság

I. forduló

Csokonai - Kozármisleny	-	Refi –Nevko	79-18
Refi- Nevko	-	Szigetvár	31-35

II. Forduló

Refi- Nevko	-	Rátgéber Akadémia	29-35
Refi-Nevko	-	Tamási	69-27

Sport

A vívásról pár mondatot

A vívás szálfegyverrel, karddal, tőrrel és párbajtőrrel folytatott páros küzdelem. Célja, vágással vagy szúrással eltalálni az ellenfelet, a szabályokban lefektetett módon (és helyen). Ma már mindhárom fegyvernemet egyaránt űzik a lányok és a fiúk; közülük kettőben a párbajtőrben és a tőrben csak szúrnak, míg a kard egyszerre szúró és vágófegyver. A párbajtőr megtartotta a vívás harci (párbaj) jellegét, itt a találati elsőbbség dönt. Mindhárom fegyvernemben elektromos találatjelző segíti a bíraskodást. Mind a nők, mind a férfiak 15 találatra menő küzdelmet folytatnak. A küzdelem 14 m hosszú, 1.5-1.8 m-es páston történik. A mérkőzés a vezetőbíró „rajta” (alléz) vezényszavára veszi kezdetét. Csak a páston belül elért találatot lehet megítélni. A csörték időtartalmát pontosan mérik: a mérkőzés 3×3 percig – közte egy-egy perc pihenő –, illetve 15 találatig tart.

<http://versenycica.wordpress.com/>

Két neves vívó edző összefut edzés után:

- Mondd csak, te hogy vizsgáztatsz?
- Szúrópróbaszerűen.

Riport Öhmüller Saroltával a PTE-PEAC egyik női törvívójával

1. Kérdés: Hol végezted az iskoláidat, milyen élményekre emlékszel szívesen vissza az iskolás éveidből?

Most a PTE Deák Ferenc Gimnáziumba járok. Most tizenegyedikes vagyok. Nagyon szeretem, mert egy sport szakos osztályba járok. Támogatnak minket, büszkélkednek velünk, bemondják az eredményeinket a hangosbemondóba, igazából ennyi.

2. kérdés: Van-e olyan eredményed, amire büszke vagy?

Igen. Budapesten, Angyalföldön volt egy első helyem, ahol több nemzet is elindult, nemcsak magyarok. 101 induló volt, ha jól emlékszem.

3. kérdés: Mi miatt kezdted el sportolni, vívni? Mesélnél erről bővebben?

Apukám, mikor abbahagytam az úszást, mondta, hogy valami új sportot el kéne kezdenem. A vívás mellett döntöttem. Elmentünk egy edzésre, megnéztem, beálltam a vívók közé. Úgy látszott, hogy jól csinálom, és élvezem is, így ott maradtam. Ez lett az én nagy szerelmem, ha szabad így mondanom.

4. kérdés: Hogy látod, a mai gyerekek szeretnek – e sportolni?

Azt vettem észre, hogy sokkal kevésbé, mint az én időmben. Amikor én voltam ennyi idős, mi minden nap sportoltunk, futottunk, fociztunk. Azt veszem észre, hogy a mai gyerekeknek nem ez az elsődleges. Inkább leülnek a „gép” elé, ami szerintem nem jó, mert a felesleges energiákat – főleg ilyen fiatal korban nagyon sok van, és ezt – le kell vezetni. Sokkal jobb lenne, hogyha a gyerekek rájönnének, hogy milyen jó sportolni. Nem pont csak vívni, lehet mást is, mert nem lesz mindenkiből vívó.

5. kérdés: Mivel bátorítanád a mai gyerekeket a vívásra, sportolásra, mozgásra?

Azért hívnám a gyerekeket vívni, mert én nagyon sokat tanultam belőle. Rengeteg mindenre megtanít. De nemcsak a vívás, hanem minden más sport. Így például többek között, a kitartásra, a küzdelemre, a céltudatosságra. Fontos, hogy kitűzzünk magunk elé egy célt, azért megküzdjünk, és elérjük. Tanulni is sokkal könnyebb, ha előtte elmész egy edzésre. Sokkal több emberrel ismerkedsz meg. Sokkal jobb élmény, mint például a gépezés, higgycék el!

Benkő Kaba 6. b.

Akikre büszkék vagyunk!

mazsorette. Már a kezdetektől Házenauer Vivien tanít bennünket. Összesen 22-en járunk, két csoportban. Az egyik a kezdő, a másik a haladó. Heti 2 órában edzünk. Először menetelni tanultunk. Nagyon fontos volt, hogy egyszerre lépjünk. Aki nem próbálta, nem is tudja, hogy ez milyen nehéz. A következő lépés a pom-pom használatának elsajátítása volt, de a legnehezebbnek a bot dobálása, pörgetése bizonyult. A kezünk nem mindig úgy mozgott, ahogy szeretettük volna. Eleinte többször volt a földön, mint a kezünkben. Sok gyakorlással, akaraterővel végül sikerült. Miután ezeket megtanultuk, következett a koreográfia, melynek minden elemét lassan, alaposan kellett rögzíteni magunkban. Edzés közben nem láttuk még át, hogy hogyan lesz a részekből egész, de Vivien néni biztatott bennünket. Persze ő átlátta az egészet. A sok ismétlés hatására egyre nagyobb összhangba került a zene és a mozgás. Végül megtanultuk, és a mozdulatsorok szépen a helyükre kerültek. Így indultunk az országos versenyre Budapestre, ahol 8. helyezést értünk el.

Körösztös Dóra, Tari Dominika, Gedeon Lili, Gelencsér Dóra 5.b.

FEJTÖRŐ

Kinek van z^eb^rá^ja?

És ki iszik vizet?

Erre a két kérdésre kell megtalálni a választ az alábbi 14 állítás segítségével.

1. Az angol háza piros.
2. A spanyolnak kutyája van.
3. A zöld házban kávét isznak.
4. Az orosz teát fogyaszt.
5. A zöld ház birtka van a fehértől.
6. A Népszabadság-ot olvasó személy méheket tart.
7. A sárga házba Élét és Irodalom jár.
8. A középső ház tulajdonosa tejet iszik.
9. A norvég az első házban lakik.
10. A macska melletti házban Népszavát járatnak.
11. Amellett a ház mellett, ahol a ló van, Élét és Irodalom jár.
12. A Nők lapja olvasója az almaét szereti.
13. A japán Élét és Tudományt fizet elő.
14. A norvég a kék ház melletti házban lakik.

1	2	3	4	5	
					folyóirat
					nemzetiség
					háziállat
					ital
					szín